RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2819/94

af 17. november 1994

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af kaliumpermanganat med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 12, 14 og 15,

under henvisning til forslag fra Kommissionen fremlagt efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Proceduren blev først indledt ved en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [2]. I november 1986 godtog Kommissionen ved afgørelse 86/589/EØF [3] bl.a. et pristilsagn afgivet af eksportøren i Den Kinesiske Folkerepublik i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af kaliumpermanganat.

(2) Efter at eksportøren i Den Kinesiske Folkerepublik misligholdt tilsagnet, trak Kommissionen sin godtagelse af tilsagnet tilbage og pålagde igen en midlertidig antidumpingtold ved forordning (EØF) nr. 360/88 [4] og besluttede [5] at genoptage antidumpingundersøgelsen vedrørende importen af kaliumpermanganat med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 1531/88 [6] en endelig antidumpingtold på importen af kaliumpermanganat med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. Tolden fastsattes til det højeste af følgende to beløb: forskellen mellem et beløb på 2,25 ECU og prisen pr. kg, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, eller 20 % af denne pris pr. kg, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

(3) Efter offentliggørelsen i december 1992 [7] af en meddelelse om det forestående ophør af de gældende foranstaltninger modtog Kommissionen en anmodning om en fornyet undersøgelse fra Det Europæiske Råd for Sammenslutninger af Kemiske Industrier (CEFIC) på vegne af producenter, hvis samlede produktion hævdedes at udgøre hele produktionen i Fællesskabet af kaliumpermanganat.

(4) Ved en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [8] bekendtgjorde Kommissionen derefter, at undersøgelsen af de gældende antidumpingforanstaltninger blev genoptaget.

(5) Kommissionen underrettende den eksportør og de importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og de producenter i Fællesskabet, der havde indgivet klagen, og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(6) Alle producenter i Fællesskabet, der havde indgivet klage, besvarede spørgeskemaet og tilkendegav deres mening skriftligt.

(7) Hverken den kinesiske regering, eksportøren i Den Kinesiske Folkerepublik, de forbundne importører, som Kommissionen vidste fandtes i Fællesskabet, eller nogen ikke-forbunden importør besvarende spørgeskemaet.

(8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse. Den normale værdi måtte fastlægges på grundlag af hjemmemarkedspriserne i et tilsvarende land (se betragtning 29). Der blev derefter aflagt kontrolbesøg hos:

— klagende producenter i Fællesskabet:

  — Chemie AG (Tyskland)

  — Industrial Química del Nalón (Spanien)

— referencelandet:

  — Carus Chemical Company, Ottawa, Illinois, USA.

(9) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden 1. juli 1992 til 30. juni 1993 (undersøgelsesperioden).

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).
[2] EFT nr. C 63 af 18. 3. 1986, s. 5.
[3] EFT nr. L 339 af 2. 12. 1986, s. 32.
[4] EFT nr. L 35 af 9. 2. 1988, s. 13.
[5] EFT nr. C 37 af 9. 2. 1988, s. 3.
[6] EFT nr. L 138 af 3. 6. 1988, s. 1.
[7] EFT nr. C 319 af 5. 12. 1992, s. 4.
[8] EFT nr. C 248 af 11. 9. 1993, s. 9.

B. DEN OMHANDLEDE VARE OG SAMME VARE

(10) Den vare, som klagen vedrører, og for hvilken den genoptagne undersøgelse er indledt, er kaliumpermanganat henhørende under KN-kode 2841 60 10 (før 1992 var KN-koden ex 2841 60 00). Den er identisk med den vare, der var genstand for den tidligere undersøgelse, og som blev pålagt endelig antidumpingtold.

(11) Kaliumpermanganat er et stærkt oxidationsmiddel og anvendes i behandlingen af drikke- og spildevand, i kemisk produktion og forarbejdning, akvakultur, til metalraffinering og rensning af metaloverflader, som desinfektionsmiddel på landbrugs- og veterinærområdet, til røggasrensning, deodorisering af procesgas, blegning og særlig behandling i tekstilindustrien, lugtreduktion, radioaktiv dekontaminering, rensning af gasturbinemotorer, fremstilling af printkort og luftrensning i undervandsbåde.

Varen kan fremstilles i tre kvaliteter, nemlig teknisk, fritflydende og farmaceutisk. Alle kvaliteter fremstilles ved samme produktionsproces, udviser samme kemiske egenskaber og er udskiftelige ved enhver anvendelse. Materialet henregnes til en bestemt kvalitet i henhold til efterspørgslen og efter at have gennemgået de forskellige nødvendige analyser.

(12) Undersøgelsen viste, at den vare, der fremstilles og sælges af producenterne i Fællesskabet på fællesskabsmarkedet, i sine kemiske egenskaber er identisk med den kaliumpermanganat, der importeres fra Den Kinesiske Folkerepublik. Den anses derfor for at være samme vare som omhandlet i artikel 2, stk. 12, i forordning (EØF) nr. 2423/88 (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

C. ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(13) Indtil 1990 var der kun en producent i Fællesskabet. Den anden producent (producenten i den tidligere Tyske Demokratiske Republik) blev en del af erhvervsgrenen i Fællesskabet ved foreningen af Tyskland.

For den tyske producent indebar foreningen grundlæggende institutionelle ændringer i retning mod markedsøkonomi. Fra begyndelsen af den økonomiske, monetære og sociale union den 1. juli 1990 måtte den tilpasse sig markedsforhold. Den var en del af den tidligere koncern »VEB Chemiekombinat Bitterfeld« og udbydes nu til privatisering af det tyske statslige holdingselskab »Treuhandanstalt«.

I tidsrummet forud for den formelle forening (1. juli til 2. oktober 1990) var retsforskrifterne på fællesskabsplan for samhandelen med den tidligere Tyske Demokratiske Republik orienteret i retning af fri adgang for fællesskabsvarer til Den Tyske Demokratiske Republik og en tilsvarende adgang for dette lands varer til Fællesskabet (Rådets forordning (EØF) nr. 1794/90 [1]). Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1795/90 [2] blev den tidligere Tyske Demokratiske Republik anset for at være en del af Fællesskabet. Med den formelle forening den 3. oktober 1990 blev den tidligere Tyske Demokratiske Republik en del af Fællesskabet.

Alle tyske producenter har derfor siden 1. juli 1990 været en del af erhvervsgrenen i Fællesskabet. De producenter, der har indgivet klagen, fremstiller Fællesskabets samlede produktion af kaliumpermanganat. De udgør derfor erhvervsgrenen i Fællesskabet efter artikel 4, stk. 5, i grundforordningen.

D. DEN NUVÆRENDE SITUATION PÅ FÆLLESSKABSMARKEDET

(14) For at fastslå, om de gældende foranstaltningers udløb igen ville føre til skade eller risiko for skade, var det først nødvendigt at undersøge den nuværende økonomiske situation for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Produktion

(15) Den samlende produktion i Fællesskabet af kaliumpermanganat faldt med 74 % fra 1989 til undersøgelsesperioden. Dette tal er påvirket af den tyske producents tilpasning til markedsforholdene, der i vidt omfang fandt sted i løbet af et enkelt år (1990 til 1991). Fællesskabserhvervsgrenens produktion faldt imidlertid med 52 % fra 1991 til undersøgelsesperioden.

Produktionskapacitet og udnyttelsesgrad

(16) Kapaciteten lå stabilt på 7 500 tons om året. Udnyttelsesgraden faldt fra 75,8 % i 1989 til 33,9 % i undersøgelsesperioden.

[1] EFT nr. L 166 af 29. 6. 1990, s. 1.
[2] EFT nr. L 166 af 29. 6. 1990, s. 3.

Salg

(17) Fællesskabserhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet faldt med næsten 50 % fra 1989 til undersøgelsesperioden. Dette er mere end nedgangen i forbruget på 36 % i nævnte periode.

Lagerbeholdninger

(18) Lagerbeholdningerne faldt fra 1 132 tons i 1989 til 785 tons i undersøgelsesperioden med et højdepunkt i 1991 på 1 349 tons. Dette fald skyldtes salg fra lagerbeholdningerne; desuden indstillede erhvervsgrenen i Fællesskabet produktionen i visse perioder i 1992 og i undersøgelsesperioden.

Beskæftigelse

(19) Lagerbeholdningerne blev således nedbragt på bekostning af beskæftigelsen, der faldt med 37,3 % fra 1989 til undersøgelsesperioden. 70 % af dette fald kunne tilskrives overgangssituationen i den østlige del af Tyskland. Disse tal omfatter dog ikke midlertidige afskedigelser og nedsat arbejdstid, der blev indført for at udfylde stilstandsperioder i fabrikkerne.

Forbruget i Fællesskabet og fællesskabserhvervsgrenens markedsandel

(20) Det åbenbare forbrug på fællesskabsmarkedet baseret på importen og omfanget af fællesskabserhvervsgrenens salg faldt fra 4 459 tons i 1989 til 2 641 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til et fald på 41 %. De statistiske oplysninger fra 1989 til 1991 omfatter »andre manganater«, der udgør 14 % af den import, der er registreret under KN-kode 2841 60 00. Disse justerede importtal for årene 1989 til 1991 giver et ajourført fald i forbruget på 36 %.

Faldet i fællesskabserhvervsgrenens salg (se betragtning 17) var højere end markedets svind og førte derfor til et tab af markedsandel for erhvervsgrenen på 7,8 procentpoint.

Prisudvikling

(21) Nettosalgspriserne steg i gennemsnit med 6,8 % fra 1990 til undersøgelsesperioden. Dette tal er imidlertid påvirket af den særlige og enestående udvikling i forbindelse med foreningen af Tyskland (se betragtning 13). Siden da har den tyske producent måttet tilpasse sig markedsøkonomiske forhold, og den hævede sine priser med mere end 12 % fra et udgangspunkt, som var meget lavere end det, der eksisterede på fællesskabsmarkedet, indtil fællesskabserhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden lå på samme niveau. I modsætning hertil oplevede den anden fællesskabsproducent, der ikke var påvirket af sådanne forhold, et løbende prisfald på 13 % fra 1990 til undersøgelsesperioden. Det kan derfor konkluderes, at markedspriserne i Fællesskabet som helhed har været faldende.

Rentabilitet

(22) På grund af den tyske producents særlige situation (se betragtning 13) foreligger der ingen gennemsnitlig fortjenst- eller tabsmargen for 1989. Fællesskabsproducenternes gennemsnitlige tabsmargen var på 1,8 % i 1990. Denne tabsmargen nåede 15,1 % i undersøgelsesperioden. EF-producenterne kunne ikke genvinde rentabiliteten, idet der blev solgt med tab fra 1990 til undersøgelsesperioden.

Investeringer

(23) I over fem år har erhvervsgrenen i Fællesskabet kun investeret mindre beløb i udskiftninger og mindre forbedringer af enkelte dele af fabrikkerne. På grund af stilstandsperioderne (se betragtning 18) blev der slidt mindre på produktionsfaciliteterne end ved normale produktionsforhold. Mere betydelige beløb, der investeredes af Chemie AG (producenten i det østlige Tyskland) i undersøgelsesperioden, var nødvendige for at øge produktiviteten. For at forberede privatiseringen blev den tidligere koncern opdelt og omstruktureret, hvilket førte til, at tidligere integrerede kemiske processer blev adskilt. Investeringerne skete med henblik på at erstatte disse tabte indre forbindelser. Dette førte imidlertid ikke til øget produktivitet eller effektivitet.

Konklusion

(24) Det konkluderedes derfor, at erhvervsgrenen i Fællesskabet til trods for de gældende foranstaltninger fortsat udviser klare tegn på økonomiske vanskeligheder. Erhvervsgrenen i Fællesskabet oplevede et betydeligt fald i salget såvel i omfang som i makedsandel. Denne udvikling har i forbindelse med fortsatte tabsgivende salg og prisfald kraftigt påvirket produktionen og beskæftigelsen.

E. DE BERØRTE EKSPORTØRERS ADFÆRD

(25) Det var også nødvendigt at undersøge de berørte eksportørers adfærd. Mangelen på samarbejde fra den kinesiske regering, den kinesiske eksportør og alle kendte importører (betragtning 7) gjorde imidlertid enhver præcis vurdering vanskelig.

Mængde og markedsandel for importen fra Den Kinesiske Folkerepublik

(26) Importen fra Den Kinesiske Folkerepublik steg fra 433 tons i 1989 til 448 tons i undersøgelsesperioden. Dette er i modsætning til udviklingen i forbruget (betragtning 20), der faldt betydeligt.

Udtrykt i markedsandel steg importen fra Kina fra 9,7 % i 1989 til 16,9 % i undersøgelsesperioden.

Den reelle markedsandel var imidlertid næsten helt sikkert større. Statistikkerne rapporterede om import fra tredjelande, der ikke eller kun i meget begrænset omfang fremstiller samme vare. For eksempel er der noteret import fra Nordkorea, hvor der tilsyneladende ikke findes nogen produktion. På samme måde må størstedelen af den import, der i statistikken angives at komme fra Indien, have en anden oprindelse, da de tre fabrikker, som det vides eksisterer i Indien, har en meget lille kapacitet på mindre end 40 tons om året for hver fabrik, hvilket kun er 26 % af den mængde, der i henhold til Eurostat importeres fra Indien. Desuden beviste en toldundersøgelse i 1991, at kaliumpermanganat svigatigt var angivet som havende oprindelse i Hongkong eller Taiwan, selv om det blev fastslået, at der ikke fandtes nogen produktion i disse lande. Resultaterne af undersøgelsen fremgår ikke af Eurostats statistikker.

Hvis den import fra Indien, Nordkorea og Taiwan, der mistænkes for at have en anden oprindelse, derfor tilskrives Den Kinesiske Folkerepublik, ville markedsandelen i Fællesskabet nærme sig 40 %.

Salgspriser

(27) Det blev undersøgt, om den eksporterende producent underbød fællesskabsproducenternes priser i undersøgelsesperioden. På grundlag af oplysninger fra Eurostat lå cif-priserne for den kinesiske vare i undersøgelsesperioden 11,5 % under fællesskabsproducenternes priser.

Undersøgelsesresultaterne bekræftede, at Eurostats priser for importen af kaliumpermanganat fra Kina til Fællesskabet ikke er i overensstemmelse med de faktiske priser, der opgives for den kinesiske vare. Klagerne fremlagde faktisk bevis for, at de reelle priser for den kinesiske vare i undersøgelsesperioden var meget lavere end angivet af Eurostat. Til støtte herfor vedlagde de klagen pristilbud for de kinesiske vare til en gennemsnitlig cif-pris, der lå betydeligt under Eurostats tal. Tilskrivning af importen af samme vare af formodet kinesisk oprindelse, som faktisk er angivet som havende oprindelse i andre tredjelande (se betragtning 26), fører desuden allerede til et lavere prisniveau for den kinesiske vare, da de gennemsnitlige priser for importen fra Indien (1,4 ECU/kg), Thailand (1,3 ECU/kg) og Hongkong (1,1 ECU/kg) er betydelig lavere end de priser, Eurostat opgiver for importen fra Kina.

Det blev således konkluderet, at Eurostats tal ikke var et hensigtmæssigt grundlag for at beregne prisunderbuddet i det foreliggende tilfælde, og at de faktiske underbud må have vært højere, end det fremgik af de statistiske oplysninger.

Konklusion

(28) Den kinesiske imports markedsandel steg, og prisunderbuddet fortsatte på trods af den gældende antidumpingtold. Det ansås derfor for nødvendigt at undersøge, om der fandt dumping sted, som bidrog til den forværrede situation for erhvervsgrenen i Fællesskabet, som er beskrevet ovenfor, og om udløbet af antidumpingtolden igen ville føre til fornyet dumping og skade.

F. FORNYET DUMPING

I. Referenceland

(29) Den Kinesiske Folkerepublik er et land uden markedsøkonomi. Den normale værdi måtte fastsættes på grundlag af oplysninger indhentet i et land med markedsøkonomi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, i grundforordningen. Klagerne foreslog USA til dette formål.

Kommissonen var af den opfattelse, at den amerikanske vare i enhver henseende er mage til kaliumpermanganat fremstillet i Kina. Desuden er USA det største marked på verdensplan. Da kaliumpermanganat er en homogen vare, sikrede importen til USA, der udgjorde ca. 25-30 % af markedet i undersøgelsesperioden og en betydelig kapacitet i

eksportlandene, at prisniveauerne stod i et rimeligt forhold til produktionsomkostningerne. På talrige anvendelsesområder konkurrerer kaliumpermanganat desuden med andre oxidationsmidler såsom ozon og ren ilt, hvilket medvirker til at mindske priserne for kaliumpermanganat.

Desuden blev USA valgt som analogt land allerede i den oprindelige sag. Endelig er produktionen i andre lande ikke driftsklar (Brazilien) endnu ikke påbegyndt (Japan), kun af mindre omfang (Indien), nær ved at blive indstillet (Tjekkoslovakiet) eller befinder sig i lande uden markedsøkonomi (Den Russiske Føderation og Ukraine). USA var derfor stadig det eneste hensigtsmæssige og rimelige valg.

II. Normal værdi

(30) Den normale værdi blev fastlagt på grundlag af de priser, hvortil kaliumpermanganat faktisk blev solgt i normal handel til forbrug på det amerikanske marked.

Der blev ikke sondret mellem salg til distributører og salg til endelige forbrugere, da der ikke var nogen forskel i priserne. Den normale værdi blev derfor fastlagt på grundlag af de vejede gennemsnitlige salg i undersøgelsesperioden.

III. Eksportpris

(31) I betragtning af det manglende samarbejde med den kinesiske producent/eksportør og de forbundne importører, der vides at eksistere i Fællesskabet, måtte de tilgængelige oplysninger anvendes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen.

(32) Det blev undersøgt, om tallene fra Eurostat kunne anses for et grundlag, hvorpå eksportpriserne kunne fastlægges.

For så vidt angår den prognose, der var nødvendig for at fastlægge, om der igen var tale om dumping, kunne der ikke tages hensyn til Eurostats tal. Disse tal var påvirket af ændringen i toldklassifikationerne og tillæggelsen af import til tredjelande med ingen eller en meget lille produktion som omhandlet i betragtning 27. Denne kilde kunne derfor ikke benyttes til at beregne de priser, der ville blive anvendt for eksporten fra Kina til Fællesskabet, hvis tolden fik lov til at udløbe.

Med henblik på fastlæggelsen af eksportprisen blev der taget hensyn til de prisoplysninger, som blev forelagt af klagerne. Pristilbuddene blev anset for pålidelige. Det samme prisleje anvendes tilsyneladende for den kinesiske eksport til Marokko. Priserne for eksporten af den kinesiske vare til USA er højere, da de højst sandsynligt er påvirket af den antidumpingtold på 128,9 %, som i 1991 blev pålagt importen af den kinesiske vare til USA.

(33) Prisoplysningerne bekræftes af yderligere pristilbud og oplysninger om den pris, hvortil kinesisk kaliumpermanganat faktisk sælges. Klagerne var blevet anmodet om disse oplysninger og havde leveret dem. De viser, at de oprindelig afgivne pristilbud ikke var enestående, men led i en konsekvent prispolitik. Eksportøren/producenten i Kina var bekendt med det prisleje, der var angivet i klagen, og havde lejlighed til at tilkendegive sin mening herom.

IV. Sammenligning

(34) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportpriserne ab fabrik for kinesisk kaliumpermanganat. For så vidt angår Den Kinesiske Folkerepublik ansås prisen ab fabrik for prisen ved den kinesiske grænse i overensstemmelse med den sædvanlige fremgangsmåde for lande uden markedsøkonomi.

Med henblik på at sikre en retfærdig sammenligning blev den normale værdi justeret i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, litra a), i grundforordningen. Der blev foretaget fradrag for fragtomkostninger, emballering og sælgerlønninger. Eksportprisen blev ligeledes justeret, idet de skønnende omkostninger til søtransport og forsikring blev fratrukket.

V. Dumpingmargen

(35) Sammenligningen gav en dumpingmargen på 1,26 ECU/kg.

G. GENTAGELSE AF SKADE

(36) I betragtning af ovenstående og for at vurdere den sandsynlige virkning af udløbet af de gældende foranstaltninger blev der taget hensyn til følgende :

(37) Varen fra Den Kinesiske Folkerepublik fandtes at blive solgt i Fællesskabet til priser, der lå betydeligt under fællesskabserhvervsgrenens priser, og fik derved en øget markedsandel.

I. **Virkningen af dumpingimporten**

(38) Der blev fundet en klar sammenhæng mellem udviklingen i fællesskabserhvervsgrenens markedsandel og den kinesiske imports markedsandel i henhold til de statistiske oplysninger. Faktisk mistede førstnævnte 7,8 procentpoint, mens sidstnævnte vandt mindst 7 procentpoint mellem 1989 og undersøgelsesperioden til trods for de bestående antidumpingforanstaltninger. Det er indlysende, at denne import, der fandtes at være dumpingimport, er vedblevet med at skade erhvervsgrenen i Fællesskabet, og det kan derfor forventes, at udløbet af foranstaltningerne kun vil føre til yderligere forringelser for en allerede svækket erhvervsgren i Fællesskabet.

(39) Desuden har den kinesiske eksportør og producent nu vanskeligere adgang til det amerikanske marked på grund af en højere antidumpingtold, som de amerikanske myndigheder indførte i 1991 (fra 39,0 % til 128,9 %). Dette vil uundgåeligt øge presset på fællesskabsmarkedet, hvis de nugældende foranstaltninger udløber, da den kinesiske eksportør og producent har kapacitet nok (ca. 5 000 til 6 000 tons om året) til at dække hele efterspørgslen i Fællesskabet.

II. **Virkningen af andre faktorer**

(40) Det åbenbare forbrug af kaliumpermanganat i Fællesskabet faldt med 36 %. Erhvervsgrenen i Fællesskabet ville bedre kunne have tilpasset sig dette fald, hvis den ikke løbende var blevet påvirket af uhæderlige forretningsmetoder, hvilket burde have været tilfældet, da der var antidumpingforanstaltninger i kraft. I stedet mistede erhvervsgrenen i Fællesskabet markedsandel, da importen af samme vare med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik til lave priser fortsatte og derved ikke muliggjorde den tilstræbte afhjælpning.

Importen fra andre tredjelande end Den Kinesiske Folkerepublik faldt målt i mængde fra 1 664 tons i 1989 til 1 023 tons i undersøgelsesperioden. Denne imports markedsandel forblev relativt stabil i den undersøgte periode og steg kun svagt til 38,7 %. Importen fra Indien, Hongkong og Taiwan, der havde en markedsandel på over 23 %, kan imidlertid i høj grad sandsynligvis tilskrives Den Kinesiske Folkerepublik (se betragtning 26). Importen fra USA har en markedsandel på 15 %, men til et prisniveau der ligger betydeligt over det, der gælder for importen fra Asien. Med undtagelse af importen fra Kina har importen derfor haft begrænset eller slet ingen indflydelse på markedsforholdene for kaliumpermanganat. Under disse omstændigheder fandtes det, at kun en meget begrænset del af importen fra andre lande end Kina kunne have bidraget til fællesskabserhvervsgrenens vanskelige situation, mens den kinesiske import særskilt betragtet klart har været en årsag til denne vanskelige situation.

III. **Konklusion**

(41) I lyset af de nye resultater vedrørende dumping og skade blev det konkluderet, at ophøret af de nugældende foranstaltninger ville føre til fornyet og endog forværret skade forvoldt af dumping, og at arten af disse foranstaltninger må genovervejes for at tage hensyn til de nye resultater vedrørende dumping og skade.

H. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

(42) Formålet med antidumpingforanstaltninger er i almindelighed at fjerne konkurrenceforvridning, der hidrører fra dumpingmetoder, og derved genskabe en åben og effektiv konkurrence på fællesskabsmarkedet. Ved overvejelsen af Fællesskabets interesser er der blevet taget hensyn til Fællesskabets kaliumpermanganatindustris situation og til brugerne af kaliumpermanganat. I denne forbindelse mindes der desuden om, at indførelse af beskyttelsesforanstaltninger i den foregående undersøgelse ansås for at være i Fællesskabets interesse.

(43) Erhvervsgrenen i Fællesskabet vil blive nødt til at indstille produktionen af kaliumpermanganat, hvis den ikke hurtigt genvinder markedsandele og rentabilitet. Dette vil ikke være muligt med det nuværende pristryk, som vil blive øget, hvis foranstaltningerne afskaffes.

(44) Erhvervsgrenen i Fællesskabet forhindredes i at genvinde sin rentabilitet i den forløbne periode med antidumpingforanstaltninger på grund af dumpingen. I 1986 og 1987 førte et brud på tilsagnet til indførelse af de endelige toldsatser (forordning (EØF) nr. 1531/88), og frem til 1991 udhulede omgåelse af antidumpingforanstaltningerne deres ønskede virkning og gav ikke producenterne i Fællesskabet det pusterum, de behøvede for at udvikle nye markeder og foretage de investeringer, der var nødvendige for at opnå en produktivitetsforbedring. De bestræbelser, som erhvervsgrenen i Fællesskabet allerede har udfoldet for at udvikle disse markeder, vil blive undermineret, og erhvervsgrenen vil ikke være i stand til at foretage mulige fremtidige produktionsforbedringer, som indebærer betydelige investeringer, hvis de nugældende foranstaltninger afskaffes, og der ikke tages skridt til at afhjælpe den yderligere skade, der er forvoldt af dumping og konstateret i forbindelse med undersøgelsen.

(45) For så vidt angår brugerne af kaliumpermanganat vil en antidumpingtold have begrænset effekt, da meromkostningerne for de varer, hvortil kaliumpermanganat anvendes, vil være meget små. Der må huskes på, at erhvervsgrenen i Fællesskabet vil forsvinde, hvis der ikke indføres foranstaltninger, hvorimod dens fortsatte tilstedeværelse på markedet vil sikre konkurrence mellem fællesskabsproducenterne og importen fra tredjelande, hvilket vil have en gunstig virkning på prisniveauet. Forsyningssikkerhed er desuden et vigtigt mål, idet de nye anvendelsesområder for varen omfatter rensning af drikke- og spildevand, og kunderne i dette tilfælde ikke er store virksomheder, men kommuner. Det er derfor i brugernes og mere specifikt offentlighedens interesse, at erhvervsgrenen i Fællesskabet fortsat er en pålidelig leverandør af denne vare og ikke tvinges ud af markedet.

(46) Efter overvejelse af de forskellige involverede interesser er Kommissionen nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse at bevare de gældende endelige antidumpingforanstaltninger, der imidlertid bør tilpasses for at fjerne de skadelige virkninger af en øget dumping. Disse foranstaltninger bør have form af antidumpingtold. Som allerede tidligere (se betragtning 26) bør der tages hensigtsmæssige skridt for at undgå toldunddragelse, og i denne forbindelse var Kommissionen af den opfattelse, at et fast beløb i ecu pr. kg er den mest hensigtsmæssige form for antidumpingtold.

I. TOLDSATS

(47) Ved beregningen af den told, der er nødvendig for at yde erhvervsgrenen i Fællesskabet tilstrækkelig beskyttelse mod fortsat skadelig dumping, blev der taget hensyn til, at enhver foranstaltning skulle gøre det muligt for erhvervsgrenen i Fællesskabet at dække produktionsomkostningerne og opnå en rimelig fortjeneste.

(48) Med henblik herpå blev der fastlagt en mindstepris ved til fællesskabserhvervsgrenens produktionsomkostninger at lægge en fortjenestmargen på 5 % af produktionsomkostningerne, hvilket anses for det mindste afkast på salg ved de nuværende markedsforhold for den pågældende erhvervssektor.

Der blev derefter beregnet en skadesmargen på grundlag af en sammenligning mellem denne mindstepris og den gennemsnitlige værdi frit Fællesskabets grænse af den samme importerede kinesiske vare.

(49) Da den fundne skadesmargen var højere end dumpingmargenen, bør antidumpingtolden baseres på sidstnævnte i henhold til artikel 13, stk. 3, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af kaliumpermanganat henhørende under KN-kode 2841 60 10 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Tolden fastsættes til 1,26 ECU/kg.

3. Medmindre andet er angivet, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1994.

På Rådets vegne

G. O. PFEFFERMANN

Formand